

nadsväxt både i Europa och Amerika. Dess frukt, som har en skarlakansröd färg, är globformig, icke aflång som på de andra mulbär-träden; detta är ett af skälen hvarföre det blifvit ansedt som ett slägte för sig. Dess löf duga icke till silkesberedning, men äro ypperliga som föda för boskap; och emedan trädet växer hastigt och har stora massor af löf, påstå somliga att det skulle förslå bättre än gräs till kreatursfoder och derföre borde odlas till bete. Jag vet icke om detta har blifvit försökt annu. Det intressantaste af pappersmulbärsträdet är dess bark, hvaraf tillverkas papper både i Kina och Japan. Det vackra kinesiska papperet, som nyttjas för gravyrer, tillverkas af denna bark, likaså det fina, hvita tyg, som bäres af infödingarne på Sällskapsöarne, och hvilket så mycket förvånade europeerna, då de först sågo det. Det skulle vara intressant att beskrifva detaljerna vid tillverkningen af så väl detta tyg som af papperet, men det skulle upptaga alltför mycket af vår tid nu.

»Det finnes ett annat trädslag, som ganska mycket liknar mulbärsträdet. Det värderas för sin ved, som frambringa en fin gul färg, känd under namnet »gulholts». Det träd som frambringa den bästa gulholts är *Morus tinctoria*, som växer i Vestindien och södra Amerika, men i södra delen af Förenta Staterna finnes en sämre art deraf, som frambringa den i handeln tillgängliga oäkta gulholtsen.

»Så mycket angående mulbärsträdet, men jag fruktar, bröder, att jag lemnat alltför liten tid att beskrifva de öfriga.»

»Åh! nog är det tid,» sade Basil; »vi hafva ingenting annat att göra. Det är bättre vi lära något af dig, än att lättjefullt ströfva omkring här, och, på mitt hedersord, Lucien, du kommer mig att börja blifva intresserad af botaniken.»